

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA
KÖZNEVELÉSÉRT FELELŐS ÁLLAMTITKÁR

Iktatószám: 56781/2013 /OKAB

Buday Miklós
Elnök részére

Széchenyi Alapítvány

Budapest
BKKP Pf.: 792
1534

Tárgy: ajánlás Széchenyi István szellemi hagyatékának felvételére a Magyar Értéktárba

Tisztelt Elnök Úr!

Örömmel üdvözlöm, hogy a Széchenyi Alapítvány gróf Széchenyi István életművének, szellemi hagyatékának a Magyar Értéktárba való felvételét kezdeményezte.

Széchenyi néhány évtized alatt megírta azokat az átfogó és mélyen szántó műveket – a *Hitelt*, a *Világot*, és a *Stádiumot*, amelyek a XIX. század számára kijelölték Magyarország polgári átalakulásának, gazdasági és társadalmi reformprogramjának az útját. Mélységesen meg volt győződve arról, hogy az igazságos, egyenlő jogokon és kötelességeken alapuló társadalom mindenki számára hasznos lesz. Annak pedig, hogy mindenki alkalmazkodni tudjon a megváltozott körülményekhez, a legfőbb eszköze a nevelés, a „kiművelt emberfők” számának gyarapítása.

Szellemi hagyatékát gazdagítja a tűnődő és tépelődő elmélkedései csúcspontját jelentő *Blick*, amely élesen bírálja a Bach-korszak centralizált abszolutizmusának országvesztő politikáját, valamint az osztrák államrendszer további gyilkos bírálata, a *Nagy Szatíra*. Ezt a korábbi műveiből kimaradt, immár felszabadult, terhektől mentessé vált önvallomását Németh László olyan jelentősnek találta, hogy szerinte az iskolákban „reggeli torna helyett ezt a könyvet kellene hangosan olvastatni”.

Írásai mellett kortársai közül talán a legnagyobb részt vállalta a polgári reformokat elősegítő gyakorlati tevékenységekből. Az ő kezdeményezésére született meg a fejlődés legjelentősebb sarokkövei közül az Akadémia, a Kaszinó, az Al-Duna szabályozása, a gőzhajózás megindítása és végül a Lánchíd.

A nemzet sorsáért viselt felelőssége, a haza felemelkedését szolgáló eszmeisége és reformtevékenysége okán méltán illette őt nemes szellemi vetélytársa, Kossuth Lajos – és illetjük mindmáig mi is – a *legnagyobb magyar* epitheton ornansszal.

Idézzük fel mindazonáltal Szekfű Gyulát: „Szélesebb körű és melegebb fényt áraszt a jelző, amellyel Kemény Zsigmond báró nevezte: a leghívebb magyar. Ez a szó relációt állapít meg Széchenyi és a nemzettest minden egyes, még utolsó tagja között is (...) Széchenyi a leghívebb magyar, mert a magyar talajt soha el nem veszi lába alól.” A nemzettest azóta is él, és tagjainak ma is és a jövőben is fontos lesz a lelki-szellemi kapcsolattartás Széchenyi Istvánnal.

A nemzet iránti hűsége, az ország fejlődésébe vetett hite, az érte hozott életáldozata csakúgy, mint hatalmas akaratereje, szenvedélyes alkotó és szellemi munkássága a múltban és ma is méltán emeli őt a legmagasabbra a Magyar Értéktárban.

Egy nemzet megújulása nem lehet csupán egyes emberek műve. A „nemes gróf” törekvéseit csak akkor koronázta siker, ha buzgó támogatókra tudott találni. Szükséges tehát a Széchenyi-kultusz tovább éltetése, és a felnövekvő nemzedékekkel minél szélesebb körben való megismertetése. Ehhez Széchenyi gondolataiból és lelkijéből táplálkozó további eredményes munkát kívánok!

Budapest, 2014 JAN 07, ”.

Üdvözlettel:

Dr. Hoffmann Rózsa